

Украјина, Крим и ми

Русија је увек била на правој страни историје

Александар В. Чејурин*

Гласање у УН о питању Кри- ма, одржано 27. марта, по- казало је да није успео поку- шај да се Русија изолује на међународној позорници. Упркос притисцима Запада без преседана, скоро полови- на од 193 земље чланице УН није подржала резо- луцију: 11 земала су иступиле против (Белорусија, Арменија, Куба...), 58 су биле уздржане (Кина, Ин- дија, Бразил, Јужна Африка, Вијетнам...), 24 су из- бегле гласање (Србија, Израел, Уједињени Арапски Емирати...). Од укупно 193 земље – 93 резолуцији нису подржале.

Међутим, насталу ситуацију у Украјини није ство- рила Русија, већ је она резултат дубоке кризе украјин- ске државе, коју две деценије узастопце провоцира Запад и која је довела до наглог пораста антагонизма између запада ове земље, са његовим национали- стичким појавама, и истока земље, где становништво говори руски језик. Кризу су подстицале различите невладине организације и фондације, незамислила корупција, олигархија. Помоћница државног секре- тара САД Викторија Нуланд је рекла да су Американци у те сврхе потрошили више од пет милијарди долара.

Распирајући антагонизам, рушили су успут и украјинску привреду. У совјетској доба Украјина је била имућнија република од Русије. Данас је она, по приходима по глави становника, четири пута сиромашнија од Русије. Бруто домаћи произ- вод те земље, са 45 милиона становника, 2013. године био је знатно мањи од БДП-а Москве и Московске области, са 14 мили- она људи. Приходи становника Украјине су неколико пута мањи од прихода држа- вљана Белорусије и Казахстана.

Суштина руског приступа је у заједничком допри-носу превазилажењу противречности између запада и истока Украјине, у испуњавању обавеза наведе- них у споразуму од 21. фебруара (одузимање оружја, спровођење истраге аката насиља, увођење закони- стости и реда), у сазивању од спољног притиска не- зависне уставне скупштине и припремању новог устава у којем ће се узимати у обзир интереси свих регија. Битно је да та земља добије федеративно уре- јење и неутрални војно-политички статус, да осим украјинског језика и руски језик, који је иначе ма- терњи језик више од половине држављана Украјине, стекне статус државног.

Уз то је важно признање и поштовање права народа Крима да одређује своју судбину у складу са ре- зултатима референдума од 16. марта 2014. године, одржаног, узгред, у потпуној сагласности са међу- народним правом и Повељом УН.

Смешне су изјаве о томе да је Русија, тиме што се сагласила са вољом народа Крима, прекришила међу- народно право и да мора да буде кажњена.

Шта је то чудовишно учинила Русија? Да ли је можда она зверски бомбардовала Југославију? Да ли је можда стимулисала албанске сепаратисте морално, новцем и грубом силом? Да ли је можда убила више од три хиљаде мирних становника Србије и загадила земљу осиромашеним уранијумом? Да ли је можда без икакве дозволе УН окупирала Ирак, што је до данас довело до погибије више од милион (!) мирних људи? Можда она подржава Ал Каиду и дру- ге терористичке групе које настоје да војним путем оборе легитимну власт у Сирији? Да ли је можда она

бомбардовала Либију док је није вратила у камено доба, претворивши је у рај за бандите? Или се можда невиђено кршење међународног права огледа управо у томе што је Русија без иједног хица обез- бедила слободно изјашњавање народа Крима, који је видео смртну претњу у новој националистичкој власти Кијева и изразио жељу (96 одсто) да се вра- ти у отаџбину?

Пријатно изненадијује и компетентност појединих политичара када је реч о „референдуму“ на Косову који је „слободољубивим косовским Албанцима“ омогућио независност од „кровожедних Срба“. Уз- гред, где су барем извиђења рођацима хиљада не- дужних мирних становника Србије који су убијени током бомбардовања 1999. године?

И не треба да се прича о томе да ће Русија проме- нити свој став према питању Косова у Савету без- бодности УН. Неће. Косово је отето незаконито. Ко- сово је Србија.

Због антируске реторике изгледа као да је доспело у други план то што је Украјина на ивици привредног колапса. Видимо да ЕУ није у стању да помогне чак ни властитим партнерима. Асоцијација Украјине и ЕУ имаће за резултат не само губитак независности (а видимо како окрутно европска бирократија зах- тева потчињавање својој вољи оних који желе да се прикључе ЕУ), него и привредни колапс. Где ће она пронаћи замену за руско тржиште за пласман својих производа? Колико се мало сада о томе говори.

Украјински народ је наш најближи брат. Имамо заједничку историју, бар са централном, источном и јужном Украјином, заједничку веру, заједничку културу, код цивилизације. Милиони Руса живе у Украјини и исто тако милиони Украјинаца у Русији. У Русији ради скоро пет милиона радника миграната из Украјине. Не желимо да се у центру Европе, поред Русије, створи европски пандан Авгани- стану, Ираку, Либији или Сирији.

Ми смо као и Срби често страдали у на- шој историји због тога што нисмо били рационални на западни начин, нисмо били користољубиви. За праведност, исти- ну, платили смо високу цену. Али не можемо да из- дамо наше националне интересе, правећи се да смо послушни мајмуни. Ропска психологија нама је ту- ѡа.

Што се тиче Крима, Русија ће помоћи Кримљанима да учине живот много просперитетнијим и ми- нијим. Ускоро ће се двоструко повећати плата оних који су примали из буџета – а то су десетине хиљада лекара, учитеља, државних службеника. Дупло веће ће бити пензије пензионера који живе у Кри- му. Припремају се огромна улагања у привреду да би се наредних седам до десет година Крим подигао до економског нивоа Руске Федерације – дакле да се доходак Кримљана повећа 4-5 пута.

Није потребна конфронтација. Потребно је ви- ше размишљати о томе како да се обезбеди норма- лан живот и за источне, и за западне Украјинце, да се обезбеди поштовање њихових интереса и нада. И овде би Русија, Запад и друге земље заједно мо- гли више да ураде на реалном решавању пробле- ма Украјине, дескалацiji сукоба и препороду ове земље.

Русија је већ победила и показала политичку во- љу. Русија има много више савезника него што то не- ко покушава да прикаже. То је де факто пола света – они који нису подржали резолуцију УН, без обзира на страшан притисак. То је и сијасет наших пријатеља на Западу, и у тој истој Немачкој, Италији, Француској. Русија је увек била на правој страни историје. И то- ком времена ћемо још једном то видети, јер како се каже код нас, Бог није у снази него у правди.

*Амбасадор Руске Федерације у Републици Србији